

ри: „Нека ма провжзгласятъ... Нека говори кой що ще; нашите сжрца знаятъ, че ние не сме кокошари а народни хора, войници... Нашата чета ще бжде народна чета“. Послѣ тия думи азъ захванахъ още повече да обичамъ това момче. Въ Бѣлградъ направихме слѣдующиятъ планъ. Кжршовски трѣбаше да иде съ вапорътъ, да мине презъ Елена, презъ Габрово, презъ Сливенъ и пр. и да извѣсти нашите приятели, че азъ ща да излѣза на Стара-планина. Трѣбваше да са видиме и да са споразумѣемъ. Иванъ отиде да испжлни своята длжностъ; а азъ са вжрнахъ въ Паракинъ и намѣрихъ са съ Коста-войводата.”

Съдържанието на този па-